

Bruksela, dnia 20.7.2016 r.
COM(2016) 500 final

**KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY,
EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO I KOMITETU
REGIONÓW**

Przyspieszenie przechodzenia Europy na gospodarkę niskoemisyjną

**Komunikat towarzyszący środkom w ramach strategii ramowej unii energetycznej:
wnioskowi ustawodawczemu w sprawie rocznych wiążących ograniczeń emisji gazów
cieplarnianych przez państwa członkowskie w latach 2021–2030, wnioskowi
ustawodawczemu w sprawie włączenia emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych z
użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa do ram polityki
klimatyczno-energetycznej do roku 2030 oraz komunikatowi w sprawie europejskiej
strategii na rzecz mobilności niskoemisyjnej**

1. Wprowadzenie

Rozpoczęto już globalny proces przechodzenia na gospodarkę niskoemisyjną o obiegu zamkniętym, zaś porozumienie paryskie w sprawie zmian klimatu¹ oraz program działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030 nadały mu nowe tempo. Proces ten jest niezbędny, aby zapewnić miejsca pracy, wzrost gospodarczy i możliwości inwestycyjne dla obecnych i przyszłych pokoleń Europejczyków, przy jednoczesnym łagodzeniu niebezpiecznej zmiany klimatu. Jeśli UE nie utrzyma i nie wykorzysta swojej wiodącej pozycji we wspieraniu odnawialnych źródeł energii i efektywności energetycznej oraz w konkurowaniu w rozwoju innych technologii niskoemisyjnych, jej miejsce zajmą inne regiony. Oczekuje się, że europejski model gospodarczy ulegnie zmianie. Wszyscy jesteśmy odpowiedzialni za zapewnienie, by proces ten był sprawiedliwy i oparty na solidarności, tak aby nikt nie pozostał w tyle. Strategia ramowa na rzecz unii energetycznej² przyczynia się do osiągnięcia tego celu.

Zaprezentowany dzisiaj przez Komisję pakiet środków ma pomóc Europie w przygotowaniu się na przyszłość i w utrzymaniu konkurencyjności. Jest on skierowany przede wszystkim do państw członkowskich, ponieważ to one będą decydowały o sposobie realizacji środków służących osiągnięciu uzgodnionego celu dotyczącego emisji gazów cieplarnianych na rok 2030³.

Jednak państwa członkowskie nie są w stanie osiągnąć tego samodzielnie. Mobilizacja w przededniu konferencji klimatycznej w Paryżu pokazała, jak ważne w procesie wprowadzania zmian są podmioty niepaństwowe. UE oczekuje również działań ze strony m.in. przedsiębiorców, rolników, naukowców, inwestorów, placówek oświatowych i partnerów społecznych. Jednocześnie UE ma obowiązek wspierać ich działania poprzez zapewnienie środków unijnych i sprzyjających warunków. Unia popiera działania podejmowane przez miasta w UE, w których mieszka 80 % Europejczyków. Miasta należą do najbardziej dynamicznych i innowacyjnych podmiotów w dziedzinie wdrażania niskoemisyjnej gospodarki o obiegu zamkniętym i często wykazują poziom ambicji wyższy od krajowego. Społeczności wiejskie są jednakowo ważne, ponieważ odgrywają kluczową rolę w zapewnieniu zrównoważonych zasobów naturalnych i ochrony środowiska dla przyszłych pokoleń.

UE dokłada wszelkich starań, aby utrzymać mobilizację działań w dziedzinie klimatu w skali globalnej. Zagrożenie katastrofalną zmianą klimatu dotyczy nas wszystkich. Dlatego też na najwyższym szczeblu politycznym przywódcy G-7 zobowiązali się do szybszego przejścia na system energetyczny, który umożliwi dekarbonizację światowej gospodarki, a także do wyznaczenia terminu zakończenia większości dopłat do paliw kopalnych i do zaprzestania wsparcia rządowego w odniesieniu do węgla, gazu i ropy do końca 2025 r. Miasta Unii

¹ COM(2016) 110 *Po konferencji w Paryżu: Ocena skutków porozumienia klimatycznego z Paryża.*

² COM(2015) 80 *Strategia ramowa na rzecz stabilnej unii energetycznej opartej na przyszłościowej polityce w dziedzinie klimatu.*

³ W październiku 2014 r. szefowie państw i rządów UE uzgodnili ramy polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030. W ramach tych określono zobowiązanie UE do ograniczenia do 2030 r. unijnych emisji gazów cieplarnianych z całej gospodarki o co najmniej 40 % w porównaniu z rokiem 1990.

odegrają kluczową rolę w nowej koalicji miast na całym świecie, która mogłyby stanowić kolejną okazję do międzynarodowych działań ułatwiających walkę ze zmianą klimatu na szczeblu lokalnym. Rosnące poczucie pilnej potrzeby zajęcia się związkiem między zmianą klimatu a niestabilnością i bezpieczeństwem zostało potwierdzone w tegorocznym Europejskim planie działania na rzecz dyplomacji klimatycznej⁴.

UE posiada potencjał, by przekształcić wyzwanie związane ze zmianą klimatu w szansę. W tym globalnym kontekście Europa jest liderem w zakresie rozwoju innowacyjnych niskoemisyjnych technologii i usług, nie tylko w sektorze energetycznym, ale również w przemyśle, budownictwie i transporcie. Należy utrzymać tę pozycję. Musimy nadal oferować Europejczykom umiejętności niezbędne z punktu widzenia gospodarki niskoemisyjnej, inwestować w przyszłość naszych dzieci i pomagać przemysłowi w dostosowaniu do zmieniających się potrzeb. Europa obiecała podjąć ambitne działania – i dotrzyma tej obietnicy.

2. Zasady przewodnie ram regulacyjnych dla przechodzenia na gospodarkę niskoemisyjną we wszystkich sektorach gospodarki

W październiku 2014 r. UE przyjęła wyraźne zobowiązanie: wiążący cel redukcji do 2030 r. emisji w całej gospodarce o co najmniej 40 % w porównaniu z poziomem z 1990 r. Zobowiązanie to jest zgodne z racjonalną pod względem kosztów ścieżką osiągnięcia długoterminowych celów UE w zakresie klimatu. Stało się ono podstawą międzynarodowych zobowiązań podjętych przez Unię w porozumieniu paryskim w sprawie zmian klimatu i będzie realizowane wspólnie przez wszystkie państwa członkowskie.

Aby umożliwić rozpoczęcie realizacji tego zobowiązania, w lipcu 2015 r. Komisja przedstawiła wniosek dotyczący reformy unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji, tak aby dostosować go do obecnej sytuacji i pobudzić inwestycje po 2020 r. w przemyśle i energetyce⁵. Parlament Europejski oraz rządy państw członkowskich obradujące jako Rada powinny dołożyć starań, by szybko przyjąć ten wniosek. Niniejszy pakiet środków dotyczy innych głównych elementów gospodarki, które przyczynią się do działań w dziedzinie klimatu: sektorów budownictwa, transportu, odpadów, rolnictwa⁶ oraz użytkowania gruntów i leśnictwa.

Nowe ramy regulacyjne opierają się na dotychczasowych zasadach przewodnich dla działań UE w dziedzinie klimatu oraz na podstawowych zasadach sprawiedliwości, solidarności, elastyczności i integralności środowiskowej.

Aby zapewnić poszanowanie zasad sprawiedliwości i solidarności zapisanych w ramach polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 uzgodnionych przez Radę Europejską, Komisja proponuje wprowadzenie zróżnicowanych krajowych celów redukcji emisji do 2030 r., uwzględniających produkt krajowy brutto poszczególnych państw członkowskich, tak aby

⁴ Konkluzje Rady w sprawie europejskiej dyplomacji klimatycznej po konferencji COP 21 z dnia 15 lutego 2016 r.

⁵ Cel UE na 2030 r. przewiduje ograniczenie emisji o 43 % w porównaniu z 2005 r. w tych sektorach.

⁶ Cel UE na 2030 r. przewiduje ograniczenie emisji o 30 % w porównaniu z 2005 r. w tych sektorach.

odzwierciedlić ich względną zamożność. Poziomy wartości docelowych dla poszczególnych bogatszych państw członkowskich zostaną następnie dostosowane, aby uwzględnić opłacalność ekonomiczną.

Ponadto wniosek przewiduje utworzenie elastycznego systemu, w którym państwa członkowskie mogą ograniczyć emisje wspólnie, w wielu sektorach i w różnych terminach, co pozwala na uwzględnienie różnych struktur gospodarek państw członkowskich. Umożliwi on również handel limitami emisji między państwami członkowskimi oraz opracowanie projektów mających na celu redukcję emisji w innych państwach członkowskich. Ułatwi to przepływ inwestycji w całej UE do miejsc, gdzie są one najbardziej potrzebne, aby zmodernizować gospodarkę, i gdzie przyniosą one największe korzyści przy jak najniższych kosztach⁷.

Po raz pierwszy użytkowanie gruntów i leśnictwo zostają włączone do unijnych ram polityki klimatyczno-energetycznej. Wniosek Komisji zakłada staranne zachowanie równowagi między zwiększeniem zachęt do wychwytywania dwutlenku węgla i ograniczenia emisji z gleb i lasów a potrzebą zachowania integralności środowiskowej unijnych ram polityki w dziedzinie klimatu, aby zachęcać do zmniejszania emisji w budownictwie, transporcie i rolnictwie. W związku z tym elastyczność w stosunku do innych sektorów będzie ograniczona.

Proponowane rozporządzenie dotyczące tych sektorów przewiduje bardziej rzetelne reguły rachunkowości w odniesieniu do gruntów, użytkowania gruntów i leśnictwa. Gospodarka leśna jest głównym źródłem biomasy na potrzeby produkcji energii oraz drewna, więc bardziej rzetelne reguły rachunkowości w gospodarce leśnej zapewnią solidną podstawę dla europejskiej polityki w dziedzinie odnawialnych źródeł energii i dalszego rozwoju biogospodarki po roku 2020.

3. Tworzenie warunków sprzyjających przechodzeniu na gospodarkę niskoemisyjną w UE

W oparciu o te ramy regulacyjne państwa członkowskie opracują najbardziej odpowiednie środki, aby czerpać korzyści z przejścia na gospodarkę niskoemisyjną i osiągnąć założone cele. UE wspomogę państwa członkowskie, udostępniając im różne narzędzia i wprowadzając środki zachęcające.

3.1. Strategia unii energetycznej i inne inicjatywy sektorowe

Biorąc pod uwagę znaczenie sektora transportu w kwestii emisji w UE, Komisja przedstawia strategię dotyczącą mobilności niskoemisyjnej, w której określono najważniejsze instrumenty w dziedzinie transportu, w tym ogólnounijne środki w zakresie niskoemisyjnych i bezemisyjnych pojazdów oraz niskoemisyjnych paliw alternatywnych. W strategii

⁷ W celu dalszego ułatwienia przestrzegania przepisów państwa członkowskie, które mają proporcjonalnie wyższe koszty osiągnięcia poziomu docelowego, mogą zdecydować się na przeniesienie niektórych uprawnień w ramach systemu handlu uprawnieniami do emisji, aby dokonać kompensacji emisji w innych sektorach gospodarki.

podkreślono także konieczność maksymalnego wykorzystania synergii między sektorami transportu i energii.

Jeśli chodzi o budynki, Komisja rozpoczęła przegląd istniejących ram UE w zakresie efektywności energetycznej i jeszcze w tym roku przedstawi propozycje dotyczące m.in sposobu przyciągnięcia finansowania na potrzeby renowacji budynków. W bieżącym roku Komisja zakończy także prace nad dobrowolnym sektorowym protokołem recyklingu dla odpadów z budowy i rozbiórki. Biorąc pod uwagę bardziej ograniczone możliwości redukcji emisji w rolnictwie i użytkowaniu gruntów, wniosek stworzy dodatkowe zachęty do sekwestracji dwutlenku węgla w tych powiązanych sektorach. Ponadto zreformowana wspólna polityka rolna zawiera w ramach dwóch filarów różne instrumenty i środki w celu promowania działań w dziedzinie klimatu. Przegląd polityki UE w zakresie stosowania nawozów ma się przyczynić do zmniejszenia emisji z nawozów pochodzących z wydobycia i z nawozów sztucznych. Po rolnictwie sektor odpadów jest obecnie drugim najważniejszym źródłem emisji innych niż dwutlenek węgla. Dyrektywa ramowa w sprawie gospodarowania odpadami oraz – w szczególności – dyrektywa w sprawie składowania odpadów, w odniesieniu do której Komisja zaproponowała zmiany w ubiegłym roku, przyczynią się do znacznej redukcji emisji pochodzących z odpadów.

Państwa członkowskie mogą odnieść korzyści z tych ogólnounijnych środków wyłącznie, jeżeli odpowiednio je wdrożą i będą egzekwować.

3.2. Przekrojowe narzędzia i czynniki napędowe

Unia energetyczna, ze wszystkimi jej wymiarami, zapewnia szersze ramy, w obrębie których UE może stworzyć właściwe otoczenie sprzyjające transformacji energetyki. Poza tym istnieje cały szereg innych czynników sprzyjających takim przemianom we wszystkich sektorach gospodarki.

3.2.1. Gospodarka o obiegu zamkniętym

Gospodarka o obiegu zamkniętym ma do odegrania rolę w sektorach objętych tym pakietem i poza nimi. Istnieje bezpośredni związek między ilością wykorzystanych surowców, wymaganą energią i emisjami gazów cieplarnianych. Unii udało się oddzielić wzrost gospodarczy od wzrostu emisji dwutlenku węgla, ale jak dotąd nie udało się to jeszcze w odniesieniu do wykorzystania surowców i zasobooszczędności.

W związku z tym w ubiegłym roku Komisja przedstawiła ambitny pakiet dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym⁸ w celu sprostania temu wyzwaniu. Proponowane działania przyczynią się do „zamknięcia obiegu” cyklu życia produktów dzięki zwiększeniu recyklingu i ponownego użycia oraz uzyskaniu maksymalnej wartości i maksymalnego wykorzystania wszystkich surowców, produktów i odpadów.

⁸ COM(2015) 614 *Zamknięcie obiegu – plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym.*

3.2.2. Innowacje na rzecz konkurencyjności

Aby wykorzystać możliwości oferowane przez innowacyjność jako kluczowy czynnik sprzyjający przechodzeniu na gospodarkę niskoemisyjną i zmaksymalizować efekt każdego zainwestowanego euro, Komisja zamierza jeszcze w tym roku przedstawić zintegrowaną strategię unii energetycznej w zakresie badań naukowych, innowacji i konkurencyjności. Konkretnie działania w ramach tej nowej strategii powinny bezpośrednio wspierać realizację europejskich celów klimatycznych i energetycznych oraz przyczyniać się do modernizacji i konkurencyjności gospodarki UE poprzez wspieranie czołowej pozycji UE w dziedzinie czystych technologii.

Europa nadal jest największym na świecie źródłem finansowania działalności badawczo-rozwojowej w dziedzinie energii (3,9 mld EUR w 2014 r., co stanowi 36 % całego finansowania) oraz prowadzi pod względem liczby wniosków patentowych w zakresie wysokiej jakości technologii łagodzenia zmiany klimatu (40 % wszystkich wniosków). Jednocześnie niewykorzystany pozostaje pewien wysokowartościowy potencjał, zwłaszcza w dziedzinie technologii czystej energii oraz pojazdów bezemisyjnych. W innych obszarach, w tym w dziedzinie technologii energii odnawialnej, UE zaczęła tracić swoją pozycję wobec konkurentów. Co ważniejsze, w szczególności w odniesieniu do określonych obszarów technologii i innowacji, Europa musi osiągnąć lepsze wyniki we wprowadzaniu innowacji na rynek i zapewnianiu ich sukcesu komercyjnego.

3.2.3. Przesunięcie i zwiększanie inwestycji

Przesunięcie i szybsze zwiększanie inwestycji prywatnych ma zasadnicze znaczenie dla wspierania procesu przechodzenia na gospodarkę niskoemisyjną i odporną na zmianę klimatu oraz dla przeciwdziałania uzależnieniu od infrastruktur i aktywów o wysokim poziomie emisji.

W UE podjęto już starania, aby dostosować inwestycje prywatne do celów w dziedzinie klimatu i zasobooszczędności z pomocą strategii politycznych oraz strategicznych inwestycji publicznych.

Unijny system handlu uprawnieniami do emisji wprowadza opłatę za emisję dwutlenku węgla. W przypadku sektorów nieobjętych systemem odpowiednie zachęty można ustanowić również w polityce podatkowej państw członkowskich.

W inicjatywie dotyczącej unii rynków kapitałowych⁹ podjęto kwestię znaczenia długoterminowych i zrównoważonych inwestycji dla utrzymania, a nawet zwiększenia, konkurencyjności UE oraz zachęcenia do przechodzenia na niskoemisyjną i zasobooszczędną gospodarkę. Pojawienie się ostatnio obligacji ekologicznych może również pomóc w ukierunkowaniu przepływów kapitału na inwestycje w rozwiązania niskoemisyjne.

Pozostaje jeszcze wiele do zrobienia. UE będzie nadal pracować nad pogłębieniem jednolitego rynku oraz usunięciem barier dla inwestycji.

⁹ Zob. również *Unia rynków kapitałowych: Pierwsze sprawozdanie*, SWD(2016) 147 final.

Komisja aktywnie działa na rzecz zapewnienia, by obecne wydatki budżetowe uwzględniały cele klimatyczne. Polityczne zobowiązanie do tego, by co najmniej 20 % wieloletnich ram finansowych było wyraźnie związane z klimatem, przynosi rezultaty. W związku z powyższym Komisja dołączyła niedawno do inicjatywy „Mission Innovation”, której członkowie zobowiązali się do podwojenia publicznego finansowania działalności badawczo-rozwojowej w zakresie czystej energii w ciągu pięciu lat do roku 2020.

Instrumenty finansowe UE również wnoszą istotny wkład w działania UE w dziedzinie klimatu, co znalazło odzwierciedlenie w Europejskim Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych. Fundusz jest na dobrej drodze do uruchomienia co najmniej 315 mld EUR w postaci dodatkowych inwestycji w gospodarkę realną do połowy 2018 r.¹⁰. Ponad 50 % zatwierdzonych dotychczas inwestycji jest związanych z działaniami w dziedzinie klimatu. Współfinansowanie projektów w ramach Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych może odbywać się na poziomie projektu lub na poziomie platformy inwestycyjnej. Platformy inwestycyjne mogą pomóc w finansowaniu małych projektów i zgrupować fundusze z różnych źródeł, aby umożliwić realizację rozmaitych inwestycji powiązanych pod względem geograficznym bądź tematycznym. Mogą one również zwiększyć atrakcyjność mniejszych lub lokalnych możliwości inwestycyjnych dla nowych grup inwestorów, takich jak np. fundusze emerytalno-rentowe lub pozaunijni inwestorzy instytucjonalni. Komisja bada sposoby łączenia zasobów dostępnych w ramach innych programów UE, np. instrumentu „Łącząc Europę” lub programu „Horyzont 2020”, aby umożliwić dodatkowe inwestycje, w szczególności za pośrednictwem platform inwestycyjnych, na przykład w dziedzinie efektywności energetycznej, inteligentnej mobilności w miastach i innowacyjnych technologii.

Zreformowana polityka spójności UE również wspiera przejście na gospodarkę niskoemisyjną, zaś objęte nią projekty przyniosą korzyści w okresie po roku 2020. W ramach tej polityki wspierane są środki w zakresie efektywności energetycznej w budynkach publicznych i mieszkalnych (13,3 mld EUR) i w przedsiębiorstwach (3,4 mld EUR, ze szczególnym uwzględnieniem MŚP) oraz w zakresie przejścia na energooszczędny i niskoemisyjny sektor transportu (39,7 mld EUR dla zrównoważonej mobilności miejskiej i niskoemisyjnych środków transportu, takich jak kolej, żegluga morska i śródlądowa). Ponadto kwota 8 mld EUR zostanie przeznaczona na zapobieganie ryzyku i zarządzanie nim, w tym 6,4 mld EUR na zagrożenia związane z klimatem. Łączna kwota 115 mld EUR z budżetu zreformowanej wspólnej polityki rolnej jest przeznaczona na działania w dziedzinie klimatu poprzez poprawę gospodarowania gruntami i ukierunkowane inwestycje¹¹.

Wniosek Komisji dotyczący przeglądu systemu handlu uprawnieniami do emisji przewiduje przeznaczenie 450 mln uprawnień na wspieranie inwestycji w innowacje, takie jak

¹⁰ COM(2016) 359 *Wnioski z realizacji planu inwestycyjnego dla Europy* (sytuacja na dzień 1 czerwca 2016 r.).

¹¹ W ramach filaru polityki dotyczącego rozwoju obszarów wiejskich 7,7 mld EUR przeznaczono na projekty w zakresie pochłaniania i składowania dwutlenku węgla w glebie, dostaw i wykorzystania zrównoważonej energii ze źródeł odnawialnych oraz inwestycji przyjaznych klimatowi. Kolejne 43,7 mld EUR przeznaczono na poprawę stanu ekosystemów, co na wpływ również na emisję dwutlenku węgla w rolnictwie i leśnictwie.

wychwytywanie dwutlenku węgla, energia ze źródeł odnawialnych czy przyjmowanie przez przemysł nowych przełomowych technologii.

3.2.4. Sprawiedliwe przemiany społeczne i nowe umiejętności

Przejsie na gospodarkę niskoemisyjną zmniejszy ilość miejsc pracy na rynkach tradycyjnych (związanych z paliwami kopalnymi, w szczególności w sektorach energochłonnych), ale powstaną nowe miejsca pracy (związane z odnawialnymi źródłami energii, efektywnością energetyczną i elektryfikacją transportu pojazdowego). Oznacza to, iż niezbędne jest przewidywanie i łagodzenie społecznych skutków tego procesu w poszczególnych regionach i sektorach społeczno-gospodarczych, w tym za pośrednictwem europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych.

Ponieważ umiejętności są kluczowym elementem zdolności do zatrudnienia i dobrobytu, Komisja przyjęła nowy kompleksowy europejski program na rzecz umiejętności¹². Aby pomóc w pokonaniu wyzwań związanych z umiejętnościami, Komisja zainicjuje działania, które lepiej uwidoczniają umiejętności i poprawią ich uznawanie na poziomie lokalnym, krajowym i unijnym, od szkół i uczelni po rynek pracy. Program porusza m.in. kwestie przekwalifikowania i podniesienia kwalifikacji oraz określa „plan działania na rzecz współpracy sektorowej w zakresie umiejętności” w celu poprawy gromadzenia informacji na temat umiejętności i uzupełnienia niedoboru umiejętności w określonych sektorach gospodarki, w tym w sektorze technologii ekologicznych.

3.2.5. Możliwości w dziedzinie handlu i eksportu

Należy się spodziewać, że zwiększona wymiana handlowa umożliwi szybkie rozpowszechnianie ekologicznych towarów, usług i technologii na całym świecie oraz przejście na gospodarkę niskoemisyjną. UE jest światowym liderem w eksporcie i imporcie towarów środowiskowych. W 2013 r. wartość unijnego eksportu produktów zawartych w zielonym wykazie wyniosła 146 mld EUR (około 8 % całkowitego przywozu), a importu – 70 mld EUR. Europejskie przedsiębiorstwa powinny dążyć do dalszego rozwijania i eksportu innowacyjnej kreatywności i wiedzy fachowej.

Jako członek Światowej Organizacji Handlu, UE aktywnie promuje liberalizację towarów i usług, która może przynieść korzyści dla środowiska. Unia współpracuje ściśle z sześcioma innymi członkami Światowej Organizacji Handlu z myślą o zawarciu ambitnej umowy w sprawie towarów środowiskowych ze wszystkimi uczestnikami przed tegorocznym spotkaniem przywódców na szczycie G-20 w Chinach. Również w ramach dwustronnych umów handlowych UE dąży do osiągnięcia wczesnej liberalizacji towarów i usług środowiskowych oraz do ułatwienia handlu i inwestycji w produkcję energii ze źródeł odnawialnych, przyczyniając się do realizacji celów polityki klimatycznej.

¹² COM(2016) 381 *Nowy europejski program na rzecz umiejętności: Wspólne działania na rzecz wzmocnienia kapitału ludzkiego, zwiększania szans na zatrudnienie i konkurencyjności.*

4. Wniosek

Przechodzenie Europy na gospodarkę niskoemisyjną musi nabrać tempa. UE potrzebuje nowych miejsc pracy oraz znaczniejszego wzrostu gospodarczego i większych inwestycji. Obecny program może przyczynić się do zaspokojenia tych potrzeb i modernizacji europejskiej gospodarki. W perspektywie długoterminowej proces ten w dużym stopniu zmieni nasz krajobraz gospodarczy.

Wnioski ustawodawcze związane z klimatem załączone do niniejszego komunikatu i zeszłoroczny wniosek dotyczący reformy unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji powinny zostać potraktowane priorytetowo przez Radę i Parlament.

Komisja niezwłocznie rozpocznie lub przyspieszy procedury lepszego stanowienia prawa (w tym konsultacje społeczne i oceny skutków), aby przekształcić plan działania dotyczący mobilności niskoemisyjnej w zbiór skutecznych i proporcjonalnych środków. Przed końcem roku Komisja przedstawi także pozostałe inicjatywy uzupełniające realizację strategii unii energetycznej.

Państwa członkowskie rozpoczęły już przygotowanie swoich strategii energetycznych i klimatycznych na okres po roku 2020. Niniejszy zbiór inicjatyw zapewnia im niezbędną jasność i narzędzia oraz umożliwia im rozpoczęcie krajowych procedur ratyfikacji porozumienia klimatycznego z Paryża. Państwa członkowskie powinny w jak największym stopniu wykorzystać sprzyjające warunki w UE w celu przejścia na gospodarkę niskoemisyjną w jak najbardziej sprawny i uczciwy sposób.